

DOMOVINA

Uredništvo
prijemnišče: ulica 11. 2. — Duplek: Mladostna ulica
— št. 11. — Celje, redno od 8 do 12 ur.

Redna cena
za leto 12 kron, za pol leta 6 kron, za mesec 2 kron. Za Ameriko
in druge se pošlje tudi več, kakor sledi: za leto 17 kron,
za pol leta 8 kron 50 vrt. Naložniki se pošlje upravitelju, plačajo se vsakoletno.

Na konzulatu
se pošlje od vsakega pošt-urila po 20 vrticov za vsakega
krajčan: in vsakega konzulata in konzulstva konzulatu
svoje pošte.

Slovenec mora misliti!

(Ljubljanski dopisnik „Dnevnic“.)

VI.

Nekaj pripomb k našemu kmetičkemu vprašanju.

Ni je menda točka, h kateri bi se govorilo tolikokrat pa tudi tako površno in nepremišljeno kakor je ravno ta. Tako si, recimo, skoraj pri nas ne morem predstavljati shoda, kjer bi se prišlo k sklepu brez „rubeke meje“ in brez naglašanja kmetije smo, kmetom je treba pomagati.

In vendar v bistvu naš kmet ostane povprečno tam, kjer je bil, prave pomoči ni na od ene ne od druge strani. V javnosti se pričkamo, kje smo vsaki program, a da bi tekmovali v uresničevanju, tega ravno ne opazim povod. Prišli smo do prepričanja, da je in ljubi kmet na vseh shodih le krapje sredstva, da se agitira za stiska, ali pa celo za celotno korist. V naslednje naravno je šel to ali oni stranki, ubogi trpiti pridejo, smehljajo se blagodešnosti kmetičkega programa, slovesno navdajo čestvito, da se zavzda, da se in ostanejo to lepe besede, kar govorijo govorniki, in da so jim kvaliteta za te namiljive sanje. Tako je v naslednje, v poslednji pa prijemajo za motiko, krampljati, ter jih vilitijo na toliko vankdanji krah, kakor so jih viliti njihovih predniki.

Napoveda, vsaj takoga napredka, kakor bi lahko bil in kakor ga po lepih programih pričakujemo, ni in ne opet ni. Vroki za to so razni.

Prvi vzrok se ne lotimo kmetičkega vprašanja o čistem srcem, da bi bila njegova rešitev sama sobi sama in ne zredstva, ki pridobiva strankam načeta. Če mi n. pr. kdo trobi, da bo v naši domovini narodnem stanju reševati in rešiti edino le kmetija, je to kratkovidnost ali pa nameravana, vedoma izročena laž, kajti pri nas in tudi drugod ni mogoče popolnoma izločiti in reševati enega edinega vprašanja, kar pri tem pride v poštev stotina in stotina drugih okolnosti. Sicer pa moram priznati, da ljudje, ki to trobijo, nikdar ne daje celotnega okvira, kaj da vse spada k edini rešitvi kmetičkega vprašanja.

V dva eksterna najdejo namenoma ali neredno naši reševalci kmetičkega vprašanja na shodih. Kmetiki položaji slikajo ali tako obepajo, da skoraj vse pripravijo kmetu, da je sanj najbolje, če čim prej ugrine pod senjlo, ali pa hipnotizirajo s dobro zvrženimi besedami poslanca tako, da potem ti gledajo s nekako slabom, neopravičeno gube na druge stanovalce in predirajo vsak blag namen, ako se ne kadi in njega vedno novo lažkanje pri propagiranju.

Pravilno bi bilo, odkriti kmetičkim skrbiteljem vedno in odkrito njihov

položaj in nikdar pretiravati se na eno, ne na drugo stran. Remont svojega položaja morajo ljudje spoznati, potem bodo skrbili tudi vresničiti dobre usvete, ki temeljijo na iskrenjahu.

Velika napaka naša je, da rešujemo mi kakor druga vprašanja, tako tudi kmetička, preveč abstraktno, doktrinarno in premalo praktično. Najben primer! Poznam kraje, kjer je bil potovalski učitelj še dvakrat, trikrat, in govoril o koristi gnojnica, o potrebi sprejembe semenca, o nedostatkih pri živinoreji. Vsa skrbitelji te vs, a shodljivi malekateri, kar nima vgrajena. Še manj uspeli so tozadavno gospodarstvo-politični shodi.

Kaj nam je torej treba pred vsem?

Naša naloga je pred vsem imeti pred očmi visoki cilj, da dvignemo pri kmetičkem ljudstvu splošno zaozbrano in posebej še dano dobro stanovanje strokovno zaozbrano. O tej točki sem še pihal v pravljenih člankih, posebej pri razpravi o naši ljudski boli in o kmetičkem strokovnem šolstvu. Ne morem se lotiti od te točke, da se bi izrekli svojega globljega prepričanja, da je ravno splošna in strokovna stanovanja zaozbrano „conditio sine qua non“ za trajno uspešno rešitev. Če ne pridemo na boljše pri tem, ostane vse drugo lepa teorija.

Kmetičko ljudstvo bo brez strokovne zaozbrane vedno znotrajale na drugi strani stanovali na lastni zemlji, znotrajale pa bo še bolj v primeri s kmeti na Nijem Avstrijskem, Moravskem in Čehkem, da se govorin o izsvestrijskem kmetičstvu.

Nič bolj o viedo pri kmetičkem ljudstvu kakor dober pogled. Ako bo v vsi na vszorno gnojščice, vszari klevi, vszorni travniki, vszorna polja, vszorni vinogradi, poleg pa še teoretično in praktično posek, dvirnila se bodo produkcija našega kmetičstva kvalitativno in kvantitativno, da se bomo dotikli toliko o kmetički bedi, pa tudi ne o pomanjkanju mesa in drugih živil v mesta.

Teško se je izogniti pri razmisrivanju kmetičkega položaja vprašanja, ki pretreva javnost že več časa, namreč o draginji mesa. Tozadavno moje naziranje je mogoče malo drugačno, kakor ono naših poslancev-kmetov, a temelji na številni in poznanju kmetičkih razmer vsaj večine naše dežele v Alpah in na Krasu in tudi deloma na Hrvatskem in Ogrskem.

Višek etaka na shodih je: meje moramo ohraniti zaprte. Meni pa se zdi, da ni ravno najboljši prijatelj kmetu oni, ki zapira samo meje, da nastaja „draginja“, ampak tisti, ki najprej skrbi, da kmetije čim največ od tega imajo, a tukaj moram odločno naglašati, da niso kmetije — mizini namreč naše male kmetije — tisti, katerim nastoje zaprte meje največji

dobiček, ker se prodajajo prina blaga. Tukaj je treba kmetom še bolj od pomoči, treba jih je s vsemi možni sčiti usno živinoreja, sploh istoznačnega gospodarstva v vseh strokah. Odgovoriti si moramo na vprašanje, ali je splošna produkcija toliko, da zadovolji domač in izvorni konzum. Odgovoriti in na jasno si pa moramo biti tudi s vprašanjem, ali se kmetu obrestaje kapital, katerega ima naloženo v svojem premlinam in neupravljenam. Živno in mrtvo posestvo in ali dobi poleg še vsaj majhno povračilo za svoj trud, saj je vendar vsak delavec svojega plačila vreden, torej tudi kmet. In tak stabilni se mora razmisrivanju vprašanje o draginji.

Največ malo o naši živinoreji! Tukaj nam je v večini splošno-jarčarskih krajev popraviti vse, posebno in naša reja, kajti oboje sedaj ne odgovarja zahtevam naše živinoreje. Obeje se mora shodljivi vporabiti. Še tako dobra pomoč se pomaga ali, ako živina posestvo par mesecov ob tisti strani. Strokovni, objektivni poznavalec mora priti pri razmisrivanju o kmetičkem položaju k rezultatu, da nasvetuje usno živinoreja, kajti in daje pri vseh okolnostih dvakrat več, kakor pridelovanje rž, pšenice, koruze, ajde itd. Nadalje živinoreja ni potravana v toliki meri elementarnim šolgodam. Da se znanja tudi trdi in rešijo, to mi prizna vsak poznavalec kmetih h razmer. Zvita pa se izločeno vrednost živine, posebno živine in relativna možnina ostalih pridelkov, ker je tem odmerjen manjši preost, ki so bolj gojni. Povdarjati mi pač ni treba, da se s svitano produkcijo zvita tudi vrednost posestva in viedo tega sorazmerno tudi čelo veliko manj.

Veliki krit je s našim združnitvam za kmetičko ljudstvo. Posebno zadnji čas smo zadržarji se zaradi stvari same, napač saredi propagande za stranko, zato pa je naše združnitvo precej enostransko ter na tej podlagi ne bo nikdar spajevalo v polni meri svoje naloga. Upanje imam, da se v teh rečeh v doglednem čam malo strozorno ter deloma na podlagi resničnih potreb in ne iz strankarske kljšeovalnosti in v reklamo. Prode naš kmetu pripravljamo, da je treba delati, če še ne drug s drugim, vsaj drug gnojev drugoga in se skoraž izključno drug gnojev drugemu.

Le poton shodljivanja vseh kmetičskih pridelkov in poton dobrega združnitva priborili bomo malemu kmetu tudi pot preko raznih prekupcev h konzumentom in posebej v vojska zalozilca. S tem pa ustvarimo temelj k rešitvi našega kmetičkega vprašanja, ne da bi pritisnili s draginjo moždantvo in industrijsko delavstvo.

Politični pregled.

Slovenska dežela.

V potkovi naši državne zbora je prototična vlada načrt zakona, kateri je posebna ugraditi normalnoizno šolstvo od Novogi mesta mimo Metlike do delotne meje proti Karlovcu in od Kana in Dalmacije do levotične meje pri Friburhu. V svetu je tudi postaraka praga in Metlike do Ormožja. Stroški se preradnani na 29.000.000 K. Kakor smo že volkrat omenili, nastaloje vlado s te šolstvo kraje in lastje avroa s Dalmacije, ki bo imela v slednje vsakej velike vrednost. Trgovinski promet pa se bighal po morja kakor domolaj, posebno to, ako dob Ogrsko popolnoma svoje carinsko ozemlje.

V krščenostojalskih krogih je čuti glasova, ki niso nič kaj ustrofovali s kmetičkim shodom na Dunaju, kar je bil preslono — senziti. V tem smislu se izražajo glavno krk, svoj glasilo „Deutsch Volkstimme“ na Dunaju. „Information“ piše, da nikdar ne popelje krk, soc. stranka vsaga, kar se je govorilo na kmetičkem shodu (v narodnem cura); Nemcem stoji vije edinstvo v narodnih vprašanjih. In tam ljudem se senzajsko klasjajo slovenski „narodni“ klerikali s Švabertičem in Korolcem na čelu. Ni čuda, da se vabaja tudi med Slovenci odločen odpor proti temu narodnemu izdajstvu, za katerim stoji nenazivljiva hrupenost po viedi in moči naše dehovščina, ki je predvsem katoliška.

Ljubljanski „Slovenec“ samebaje poslanca Štrukača in Mandiča, kar sta glasovala za predlog dr. Diamanda, da se naj razpravlja v državnem zboru o imenovanju Doležalskega poljskim ministrom. To lahko stori list, ki s gospodarja plemenitelko-dohovalniko Mačkovo kliko na Fu'ntkem, katere je narod spravila v pagubo in katere je izgubila danes tla med narodom. Doležalski je leta 1897. postal poljevc v avstrijski parlament in kaj čuda, da ga pravi parlamentarci ne marajo!

Ljubljanskemu „Slovenec“ ni nič kaj po gnu prototični shod danačnjega zaprednega ljudstva proti „pridobitvam“ Slov. ljudske stranke na kolokru polja. Zato seveda — poje slov. zapredno dijstvo — in te partje pobirajo s največjim sčitkom senziki listi. Toda vsi ljudje na Slovenskem niso slepi; taki shodi in priditve bodo skratki odprla od najširšim slojem ljudstva, da bo sposobno trivotalno igre slov. dehovščinskih politikov s našimi narodnimi potrebami. Zato imajo ti prototični shodi veliki pomen.

— Volite v ceslino kmetstvo na občini okraj v Vrtojbi dne 22. in 30. novembra. In bilo voljo dne 29. novembra I. razred 3. odt. dne 29. novembra II. razred 1. odt. in 1. namestnik in dne 30. novembra III. razred 3. namestnik. Voli se vodno od 2.—12. ure dopoldne in od 3.—7. popoldne na c. kr. inšpektorja v Celju Klavstru 12. II. nadstropje odsejal ali pa pisarno s tem, da se poljijo z imeni kandidatov izpolnjene in podpisane glasovalne z legitimacijami vred za volitev: C. kr. volilni komisar za volitev v ceslino kmetstvo v Celju Klavstru 12. II. nadstropje. Spoznavno nastavljeni kandidati so: V I. razred 3. odt. g. Anton Turšek, trgovec, Zhabor, g. Martin Vročka, krmnar, Voljnikski okraj; v II. razred 1. odt. g. Josip Širca, šupan v Zalcu, 1. namestnik; Štefica Franc, krmnar, Metlica; v III. razred 3. namestnik: g. Ignac Cajhovec, posestnik, Teharje, Mihael Jezeršek, c. kr. notar, Vranško. — Podpisane glasovalne z legitimacijami vred se lahko oddajo v pisarni dr. Josipa Seruca v Celju.

— Za družbo sv. Cirila in Metode nabrali so gostje v gostilni gosp. France Kofelčiča pri Celju 4 K. — Gostilniške računске listke v prid družbi sv. Cirila in Metode vpoljali so v Celju naslednji gostilničarji: g. Franc Kofelčič, gostilna „Narodni dom“, „Mladina klet“ in „Sveti Gram“. — Slovenci, zakotvorite v vseh gostilnah, kamor zabijate, omenjene plačilne listke!

— Is Škofjevas. Včeraj — v nedeljo — ujutraj se je privlekel in gurklal k posestniku Čopela nek možetar Franč Lipček, doma in Oplotnice ali Koujce. Imel je teško rano na prahu. Priporočeval je, kolikor je mogel valed velike omladnosti, da se je vsilil in Celju, kamor je gonil živino, z nekim neznanim slovenskom, kateri pa ga je blizu Škofje vas napadel in mu pogoln krogje prav pod arcem v telo, nato pa ga oropal. Vzel mu je pa le 19 gl. in havelok ter ga nato vrpel z voza. Lipčeka so spravili v celjako bolnico, oroščitveno pa bode nadalje preiskovalo ta skrivnosten slučaj.

— Is Voljnika. Vem, da se porum nič novega in nič nezadilkanega, saj je splošno znano, kako se obnaša naša katoliška duhovščina napram ljudstva.

— Mlado kaplanče si drzne kar tikati kakor kakoga pastirja na paši — vaukor. Preznatljivo je to za izobražena in čustvovanje teh ljudi. Zadnji pridem enkrat po državni cesti proti Voljniku in vidim, kako pride mimo dobrorejenega in toplo oblečenega gosp. kaplana, ki se je tam sprehaljal in molil in knjige — starček sedemdesetih let in ga lepo ponizno pozdravi in mu poljubi roko. Seveda so gospod odzdravili — kakor se milostno stori manjvrednemu človeku — in so začeli z njim razgovarjati se. Moč je držal ves čas klohek v rokah in držval roko s klohekom tako boječe, pa se ni upal pokriti, dani je nesmiseljeno bril oster sever. Gledal sem ta prizor več minut: mlad kaplan v svoji neumnosti in narovosti in sivolasi starček pred njim v svoji preprosti in pohlevnosti tako ponizna! Ali Vas ni sram, gospodje, ali je to Vaša bogoslovna vzgoja, ali tako bladično vpliva na Vaša erca nauk sv. vere, ki ga oznanjuje in dobri časopisi, ki jih čitate in širite.

— Za ljudsko knjižnico „Prosvete“ v Novi cerkvi pri Voljniku je daroval naš rojak g. profesor Virbnik v Norem mesta 10 K, za kar mu izreka odbor iskreno zahvalo.

— V Voljniku priredili v nedeljo, dne 1. decembra v prostorih slovenske šole po jutranji mali potovalni učitelj g. Goričan počudo predavanje saradi

maternotivne knjižnice potrudilca, za kar se danes opozarjamo.

— V Šmarinah v Bežni Dolini bo vrli enak pogovor leto nedeljo popoldne ob 3. uri v šoli. Pričakujejo, da se tokh vsatili in prekršitelski zastavok zadelali mnogo kmetovalcov, naj se gre pri tem le za knjižico korist laških občin, za katere so ostanje le nove potrudilca knjižnice družbe štajerske.

— Za Franjevolce in Novocerkovce so vrli enak pogovor v nedeljo, dne 15. decembra in sicer na Frankobovem dopoldne, v Novi cerkvi pa popoldne.

— Is Metarja. Poročila so je go. Ana Stolar, vrla narodnjakinja in neprednjakinja z g. Iv. Pločičevikom, vol. pos. v Pihčarju. Vrli narodnjakinja kihtična: Ne sibi svojega naroda v tujem Korotanu. Bilo sročilo!

— Fegarela je v sredo po noči hila gospe Britnik v Šoltanju. Sami so, da je nekdo zaštel.

— Zaročil so je z Janko Lah, učitelj v Šmarinah z gospico Anico Horvat, učiteljico hčerko pri sv. Benediktu v Sl. g.

— Nov zasednici. Mreza naja pridnojnega leta bo dala strahotna neprihodna uprava v promet pod novih brezdnih vrst smodnika.

— Kore dopoldne po 6 vinarjev so imle. Na nove depiznice so bo dale vol napisati, kar je profnja stran razdeljena na dve polovici, na katerih smo se bo dale tudi pisati.

— Občasnje je bil v Slov. Bistrici Fr. Gajšek, posestnik in krmnar v Šp. Poljanah k 6 todenomnem zaporu in 200 K kazni. Ker je prodajal v svoji gostilni mazo crkjanjih, oziroma bolnih šivilj. Obsojena je tudi njegova hčer Ana k 10 dnevnomu zaporu in 100 K kazni. — Gajšek je privrjal svoj čas romarske vize v Marijino Celje, pozanje pa mu je odvzel to pobožno industrijo, ki nese velike dobitke, lapeški župnik Medved.

— Kake mislije v šestdesetihokrajnega okraja o Bolkarju, o tem pridobimo v prihodnji številki našega lista značilen dopis.

— Goranjradnoganski okraj hoče imeti neki čopisnik kranjskega „Slovenca“ popolnoma za „Kmečko sveto“; povdarja in isid sadajih državnooborških volitev. Teda gospodje niso računali z Bolkarjevo „delavnostjo“ in obšnastjo; pribejnemo se v nekaj številkah glasove in goranjradnoganskega okraja, ki ostro obojajo Bolkarja in z njim prenapeto strankarstvo Korosčeve Kmečke zveze. — Poznamo a. pr. v goranjradnoganskem okraju kmeta, kateri je šrtvoval za isilivitev Bolkarjevo na stotira krom (kaj pravi k temu „Slovenec“ veledastiti dopisnik?) — a se sedaj bridko keca in jezi, da je toliko šrtvoval za človeka, kateri zastopa brezdomovinstvo in kateri sedaj vsdi kmetom le — prazne besede.

— Is goranjradnoganskega okraja. Dopis v „Domovini“ šte. 135 z dne 18. novembra o naših „dičah“ postaneh Bolkarja in dr. Korosča zabudli je po našem okraju občno zanimanje in vestransko obdovanje. Tema kupačkama, ki namesto, da bi kaj delala z svojo vollice in nase narodne koristi, bodita le hajskat po drugih okrajih proti ljudem, ki se za nas brigajo, delajo in tudi kaj dosežejo — povedala so je enkrat resnica v obraz. Zlasti g. Bolkar se jako moči, če misli, da se bo dele on a svojo strankarsko politiko nam Slovencom goranjradnoganskega okraja prikupil. Bodi mu poročano, čeravno smo ga — žal prevarani — po ogromne večini volili, da smo ga spoznali in se prepričali v kratki dobi njegovoga „sladčovanja“, da nima očnja narodno zavdanosti, nima ljubezni do materi-

nega junaka in še naših strankih svotaj, snepak se ne ristočaja dosti od pravega nesankarstva. Poledna dr. Ploja nam hoče odrediti, katerim pa „srjak“ Bolkar: sili vreden ni odvzeti čerčljive na njegovih nogah. Poledna Ploja vrsti snapanje med Slovenci goranjradnoganskega okraja, se Bolkarje pol se bo sibirski poročila. Kaj je stari in dosegal za nas dr. Ploj, to vemo le mi ja to tudi lahko Bolkarja povemo, če ga še kdaj veter v naš kraj pihamo. Dali pa se mu to računeti tudi je naši špani.

Da, bridko smo se varali pri volilni tuča Slovaka. On vrede v svoj šep le nastane dijete — od katerih si niti vinarja ne upa četi v naše narodne namene, dani je dobil v političnih za niti in sopot nič 1200 K.

Prebivalci ob Muri trolpi so letošnajo pomlad valed porvedaji viličniksko škodo. Obrnili smo se na posestnika Korosča z prošajo, da jim ispolnje denarno pomoč. Kaj je storil? Valed pritiska ni je škodo sicer nekoliko povrtivo ogledal in stavi je predlog v državnom in dedelnem sborč, katerega pa se mu kmetje sestavili. In to je bilo vse njegovo delo. Zdej pa se ingovarja, da nam oblasti niso zaklonjeni in valed tega ni nič podpore. — Kdo se ne smeje? To se pravi vollice naravnost za nora iseti. Na sbodu v Veržeje pa je še celo kvamli, da to ni bila njegova stvar! Toliko za danes, ako pa silito naprej, pa drugkrat ved tudi jaz

drugi kmet.

Opomba uredništva. Priobčenoje ta dopis uspešenjak kakor nam je dolet, ker je promodilca na misljenje moč v goranjradnoganskem okraju o Bolkarju. Svita se!

— V Štodečih pri Mariboru se odpr a 1. decembrom politni urad. V področje novega politnega urada spada vas in občina Štodeci.

— Šestline za odgovor Bolkarjev v „Slov. Gospodarju“ št. 64 na zapade v „Domovini“ je to, da bi bil Bolkar takoj pripravljen brats in sorokaja zaviti vrat, ako bi se lo proti njemu, a taka velepolitika in za Slovence v goranjradnoganskem okraju pomenljiva obravnava, kakor je bila proti Vratnaku, seveda za Bolkarja ni nič. Seveda, Bolkarjevo rodubojbe tudi ne sega bogvekam ... tako nam pise narodni kmet in goraje radnoganskega okraja.

— Stavka na mariborskem učiteljskem se je rodila, kakor smo poročali, v petek, za Slovence zelo neugodno. Nemčine in sameljepje bodo počevali v 3. in 4. letniku začano gimnazijki profesorji gk. Pisk, Mirtl in Hoffer. Slovenščino pa naj bi še nadalje počeval — Majcen!

— Pobegali je in Maribora kasnjene Florijan Bončar, rodom in Ljubljane. Bončar je solo nevaran tudi bil je to ilkrat kaznovan zaradi tatvine.

— Načelnikom mariborskega okr. zastopa je izvoljen špan g. Iv. Schneiderer, podnačelnikom g. J. Bancalari. — Zaprli so v Mariboru odveta. urednika Ferd. Schriebla, kateri je bil nastavljen v Feidbacherjevi pisarni, zavrtjelo raznih goljufij. V to zavedo so vpleteni še zakonska Thalmana, agent Koren in neki možetar za prodajanja posestev, Kokevec. Tadi vse to so vzeli pod ključ. Gre se slasti za zavarovanje mrtvih in je hudo okhodovana moravska dečična zavarovalnica.

— Is Maribora. „Slovenska“ krič. socialna zveza bo prirejala poljedna predavanja v prostorih — katoliškega (nemškega) delavskega društva v Mariboru. Zakaj ne v „Narodnem domu“, kjer so gotovo lepši prostori? Prvič zato ne, ker se gospodje hoče kontrola pri svojem zapoljevanja in farbanja

slovenskega študenta. Družje pa nase, ter isanje naš mariborski slovenski duhovščiki Krčmanški sodjaki v narodnih učilni — širilo volje. To je najljubši izraz, katerega nismo ribili.

— V Mariboru je bil včeraj občan zbor „Slovenskega društva“. V obščer so izvoljeni slednji gospodje: dr. Ivan Mikar (duhovnik), predsednik; odbovnik: dr. Korovič (šk.), dr. Hohoje (šk.), det. občanek Fr. Bobič, Protzar, šupan v Gročarju; Lohič, potestnik v Orozju; profesor dr. Vrstnik; pover Trašnik; šupan Thaler in št. Rja; odvotnik dr. Pipič; namestniki: gg. Vročka, posestnik pri št. Petru; Fr. Loshovec, odgovorni urednik in šupnik Murtič; pregled račmer: dr. Medved (šk.) in Fr. Spindler (šk.). — Ta prepoved „Slov. društva“ v „Duhovniško društvo“ je bil možen, ker je bil nemozno delovanje. Na spetit neovrteljnih odbovnikov je shovovanje dobrodejnega vplivale; če bodo na slovensko politiko v mariborskem okraju in na Šp. Štajerskem, to je drugo vprašanje.

— Umrl je v Gradcu bivši rospod umarborstaga učiteljski razved Jarij Kasa.

— Umrl je v Gradcu bivši štajerski det. namestnik baron Kibček.

— V „mednarodni pomenosti“ v Gradcu so bile misli toden razstavljene slike in Zg. Savinske doline, posebej in Logarjevo doline in razne slike in Solčarski planja, ki so sbedile toliko zanimanja in občudovanja, da je moral poljedajnik podaljšati rok razstavljenja.

— Etimalej se na Dunaju vpokejni bivši viki intenzir in Ptaja plem. Schneck.

— Pred izseljevanjem v Ameriko svari ameriški slovenski rojak g. Fran Sakar v „Slov. Narodu“. Valed pomanzkaja dušarja, katero je nastalo v Sev. Ameriki, so zapris mnoge tovarne svoje delavce, ker se moreje plačevati delavcov. Ljudstvo beži trumoma in Ameriko; vsi porobodi so napojnisi. Naj tedaj vukdo svari rojake pred izseljevanjem v sedanjem čas.

Kronjaka.

— Ljubomirje župnik. Pred okr. sodiščem v Logatcu je bil obsojen župnik Jarc in Hotočevica, ker je napadel, sunil in s tolkačen (!) potkočoval starega moža, kotarja Rapsika, katerega je v „Domoljubje“ najbr Jarc obkroval in se je prišel valed tega v župnišče pritožiti. — Ta le Jarc je vreden bralec novocerkovskega kaplana Leskarja!

— Na kmet. šoli na Grmu je imenovan adjsantom gospod Redolf Zdoček, dozdaj potovalni učitelj na Primorskem.

— Is Jesenic na Goranjakem. Klerikalna in narodno napredna stranka sta sklenili kompromis za volitev špana, vkljeb temu, da sta bodila posl. Pogodnik in vodja kranjskih Nemcov dr. Egger za Jesenice krpak nemakoklerikalno sveto. S tem je župnik Zuhakovec, deloma popravil krivico, katero je delal občini z svojimi spletkami v gospodarskem in tudi v narodnem oziru, kajti spoznanje, da kri ni voda, je prišlo veliko preprozo v butico tega klerikalnega fanatika, kajti Nemci so prišli z njegovo pomočjo do take moči v odboru, da tudi združeni slovenski stranki brez Nemcev ne moreta voliti špana. Sicer se pa o prihodnosti Jesenic ni da nič zanesljivega poročati, kajti tu se gode čudeti. Samo ene prosimo rodubojbe širon slovenske domove, prosite Boga, naj v žilji vzdihljaje jeseniških župljanov: „Kuga, lakota, vojake in raznih Zuhakovec, roka nas — o gospod ames“.

Primerjava.

— Vzemli so talovi v trdiho g. Maserja v Gerici in odnesli denarja ter poštini znanh v vrednosti 373 K 96 via.

— Legar se vedno razsaja v Vipavski dolini. Poleg tega pa se je pojavila škrlatica v Sempas, Osek in Ouljani.

Svetovne vesti.

— Velik požar je divjal v Kladuju blizu Sarajeva. Pogorelo je 14 trgovin, škoda je za 100.000 K. Zgoraj je tudi nek gostilničar, ki je šel po svoj denar v goroco gostilno.

— Cerkev je pogorela v Trbiču na Hrvaškem. Zvonovi v zvoniku so se vedel silno vročino stopili. Nekdo je iz hudobije zalgal poleg cerkve stojajočo kledno.

— Velika zapadlina. V Ženevi na Švicarskem je umrla baronica Rothschild in zapustila samo — 800 milijonov kron. 30 milijonov kron je zapustila marta.

— Bravriak je povzeli v Št. Ljpu pri Severniku 16 letnega sina postojaneštkega, Karla Littweida in šol. čevaja Brandstätterja.

— Naganj v brnovlaku. Blizu Münstra na Nemškem, je vstopil v kupa 2. raz. v katerem se je vozil trgovec Kohn, navidezni šelezn. revizor, ki je pogledal trgovca vozni listek, potem pa ga je s revolverjem prišilil, da mu je izročil ven denar in dragocennosti. „Revizor“ je zgnil.

— Petrus se občutil v ponedeljek v južni Italiji. Vse prebivalstvo je zbežalo in hiš in ostalo navzlic slabemu vremenu čez noč pod milim nebom.

— Proti podraževanju šivilj se je vrtila v Kolonu pri Pragi velika demonstracija delavstva. Udeležilo se je je več tisoč delavcev. Nemirov ni bilo.

— Ogrski tobakarji ne bodo smeli več izbirati v prodajalnih smodkih. Ministrstvo je odločilo, da se mora prodajati vsaka smodka posebej, zaveza v tenak papir.

— Hrvaške delavce so začeli na Westfalskem odpovedati in izganjati, to pa zaradi izgredov in raznih zločinov hrvaških delavcev.

— Svetovne glasilo. Francozi listi poročajo, da so delali francoski topničarji v Lorijentu poskuse z novimi granatami, ki svetijo, kadar se razpožijo. To bi kazale topničarjem cilj tudi po noči.

— Prevzome ceste je zvitela nemška parobrodna družba Hamburg-Amerika Linie za potnike III. razreda, ker so začeli delavci vled denarne stiske v Združenih državah trumoma zapovedati Ameriko.

— Južna šeleznica je dosegla letos že za 6 milijonov kron več dohodkov ko lani in to vkljub drugi šeleznični zvezi s Trustom. Imela pa bo tudi samo za porisanje plač nastanbenem za pet milijonov kron več izdatkov.

— Zaradi podraževanja šivilj so demonstrirali rudarji v Kladnem na Češkem. 100 tanderjev je konaj spranilo silice. V Příbramu so tudi rudarji demonstrirali, isto v Rakonicah, kjer so potrli nekaterim trgovcem šipe.

— Pristavo avstrijske! Koliko nepojmljive nezamosti je zgoščene v teh dveh besedah, nam priča dejstvo, da živi na Dunaju, v prestoniški mnogozarodne naše države 50 tisoč čeških otrok, katerim ne daje ne mestna občina, ne dežela, ne država niti jedne češke ljudske šole. Pa to še ni dovolj, češko društvo „Komenky“ vzdržuje še 26 let osemrazredno privatno češko ljudsko šolo in se bori še četrto stoletje, da bi tej svoji šoli priboril pravico javnosti — pa še vedno zastoji! Otroci te šole morajo koncem vsakega leta potovati na Moravsko ter napraviti tam na kaki javni ljudski šoli s češkim učnim jezikom izpit, da dobe veljavno šolsko spričevalo. Na letem Dunaju, ki je tako negostoljuben proti otrokom najbolj izobraženim in največ krvnih in denarnih davkov plačajočega naroda v Avstriji, obstojiti pa po ena grška in ena švedsko-turška privatna ljudska šola, katerima je dala avstrijska vlada brez vsakega boja in pomisleka pravico javnosti. — Proti izosencem. Grkom in turškim Židom splošno Avstrija dolžnosti gostoljubnosti, s svojimi sinovi postopa pa tako, kakor bi jim hotela zatreči vsako iskrico ljubezni do skupne domovine! To je — pristavo avstrijske!

— Elizabetin muzej v Budimpešti. Cesar je izročil na prodajo mednarodnih visokih plemenitahin vse predmete, katere je rabila pokojna cesarica Elizabeta, madžarskemu narodu v last. Otvoril se bo v dvornem gradu v Budimpešti za te predmete vsem dostopen muzej.

— Strahovit umor. Nek trgovec Löck iz Charlottenburga je umoril svojega očeta, njegovo gospodinjjo, ženo svojega brata in še jedno žensko, ki je prihitela na pomoč, na to pa je šel na pokopališče in se je tam ustrelil. Hotel je imeti od svoje rodbine denar, katerega pa ni dobil.

Lovski voz
(Jagdswagen)

eleganten z 6-8 sedeli se po cenil 612 proda pri 2-1

Karel Čimperšek in trgovca
Servica ob Savi.

Blagajničarka

slovenskega in nemškega jezika smolna in tudi nekoliko vajena kot prodajalka se sprejme v trgovini mešanega blaga

Slavinec & Šelaker
Šmartno pri Litiji, Kranjako.

Lepo stanovanje

obstojajo 2 sob. prednoba, kuhinja itd. je nekaj oddali v hiši št. 11 na Ringu v Celju. — Področnost se izvaja pri hišni št. 11 pa pri zahvalnik. ki stanuje Šchillerjeva cesta št. 2.

Stanovanje

s drema sobama in pripadajočimi prostori, s elektrifiko razsvetljavo in vodovom se odda v najem takoj ali pa do 1. marca 1908.

Natančneje se izve pri odrahu k. št. Šchillerjeva cesta št. 2. 602 5-2

Savinski liker
preiskan in preizkušen na c. kr. polj. preizkuševališču na Dunaju.
Savinski liker
je pripravljen iz pianinskih in gorakih zelišč, ter se priporoča kot krepični napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke
Vincenc Kveder
Žaltec v Savinski dolini, Stajerska.
300 150-5

„Ilustrovani narodni koledar“ letnik XIX.

za leto **1908** je izšel in je dobiti v Zvezni tiskarni v Celju. **Uredil** prof. dr. Ant. Dolar. Cena: broširan K 1.—, elegantno v platno vezan K 1.50, po pošti 20 vinarjev več.

MAGNOLNE VENČE, V VSEH VELIKOSTI IN CENAH **TRINOVE ZA VENČE** IN NAPISE Z ZLATIMI ČRKAMI PRIPOROČA: **PETER BASTIČ V CELJU.**

CELJE NARODNI DOM KAROL VANIČ NARODNI DOM CELJE
Velika trgovina modnega, suknenega in manufakturnega blaga na drobno in debelo
Za jesensko
in zimsko dobo dole novosti v modnem in suknenem blagu za obleke v velikanski izbiri. Velika zaloga preprog, garnitur suknenih in čipkastih zavese in Storen po najnižjih cenah.